

Sanna Kaattari

Tuokiot

Runoja vuosilta 2020 – 2022

Tuokiot

Runoja vuosilta 2020–2022

Sanna Kaattari

Tuokiot

Runoja vuosilta 2020-2022

© 2023 Sanna Kaattari

Kannen suunnittelu ja taitto: Sanna Kaattari

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0121-4

Sisältö

sininen	9
taivaanviillot.....	10
aamulla	11
pois.....	12
loppukesästä	13
seuralainen	14
aamukaste	15
toive	16
rakkaudella.....	17
keltainen	18
ladot	19
kuutamolla.....	20
sirkkuset	21
korvike.....	22
oksilla.....	23
pieni elämä	24
sukupolvia	25
hauraat.....	26
heijastuksia.....	28
riippuvuus	29
mitä sitten.....	30
minä	31
voimalause.....	32
reunahuomautus	33
syntymäpäivä	34
yöjälkiä.....	35
helle.....	36
ristinsä kullakin	37
lakanat	38

tekemiset	39
paineita	40
siivouspäivä	41
arppapeli	42
kasvukipuja.....	43
varauksia	44
saatavat.....	45
elämäkerta.....	46
huono nainen.....	47
epäkasvutarina.....	48
iltarukous.....	49
perintö	50
iltavuoro.....	51
lupaus.....	52
alkuja.....	53
kuvistunti.....	54
leimat	55
selviytyjät.....	56
ikea	57
kuoro	58
äitienpäivä 8.5.2022	59
pelejä.....	60
säännöt.....	61
haave	62
paikka.....	63
esineellistys	64
onni	65
taitonsa kullakin.....	66
rajarikkomus	67
sanat.....	68
kädet.....	69
pyyntö	70

tahtotila	71
erotus	72
puute	73
jäähyväiset.....	74
suodatin	75
koivikossa	76
jemmari.....	77
tahmeaa	78
älä ala	79
valmis.....	80
hämärässä.....	81
kansissa	82
riippusillalla	83
huomio	84

sininen

tuulilasin läpi katson
kuinka kevätyö
tiivistää sinistään

jättäen jäljelle
vain ajovalojen räikeän kirkkauden
tunnelin jonnekin

puristaen pimeää kasaan
kuin
viha nyrkkiä
kipu sydäntä

taustapeilistä näen
jostain kaukaa nousevaksi
aamulinnun höyhenten
hennot kärjet

ja minä haluan pysähtyä tähän
nähdä sen nousevan siivilleen
kohta

taivaanviillot

sininen taivas kuin katto
yllä pellon
yllä metsän

valkeina viiruina
taivaan haavat
yliäänileikatut

vielä hetken siinä

leviävät
häviävät
haalistuvat
kuin vanhat arvet

Tuokiot on kokoelma runoja vuosien varrelta. Asiat
rönsyilevät suuntaan jos toiseenkin muodostamatta selkeää
jatkumoa – juuri kuten satunnaiset ajatukset yleensä tekevät.

*on olemassa päiviä
joina ajatukset varisevat hauraina
teräviksi kiteiksi
kuin lumihiutaleet tuulessa
satuttaviksi
silti kauniiksi*

Kirjoittaja on noin viisikymppinen nainen Keski-Pohjanmaalta,
missä taivas on korkealla, joki virtaa halki maiseman, metsää
ei näe puilta ja soitakin riittää kotivaroiksi.

